

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku gdy przepisy krajowe państwa członkowskiego stosują w prawie krajowym uprawnienie wskazane w art. 1 ust. 2 dyrektywy 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. ⁽¹⁾, możliwe jest przeprowadzenie kontroli aktów lub porozumień podjętych w ramach wprowadzania w życie tego uprawnienia w świetle prawa pierwotnego Unii Europejskiej?
- 2) Czy przepisy art. 1 ust. 2 wspomnianej wyżej dyrektywy, które przyznają państwom członkowskim szeroki margines uznania przy określaniu przepisów „mających na celu zapobieganie oszustwom i nadużyciom”, należy interpretować w ten sposób, że uniemożliwiają one ustanowienie przez państwo członkowskie mechanizmu mającego na celu wykluczenie możliwości zwolnienia dywidend wypłacanych osobie prawnej kontrolowanej bezpośrednio lub pośrednio przez jednego lub więcej rezydentów państw niebędących członkami Unii, chyba że ta osoba prawna udowodni, że głównym lub jednym z głównych celów łańcucha udziałów nie było korzystanie z tego zwolnienia?
- 3) a) W przypadku gdyby należało również ocenić w świetle postanowień traktatu zgodność z prawem Unii wspomnianego powyżej mechanizmu „zwalczania nadużyć”, czy należy zbadać tę zgodność z prawem Unii, uwzględniając przedmiot rozpatrywanych przepisów, w świetle postanowień art. 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, chociaż spółka otrzymująca wypłatę dywidend w wyniku łańcucha udziałów, którego jednym z głównych celów jest skorzystanie ze zwolnienia z podatku, jest kontrolowana bezpośrednio lub pośrednio przez jednego lub kilku rezydentów państw trzecich, którzy to nie mogą powołać się na swobodę przedsiębiorczości?

b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy tę zgodność należy zbadać w świetle postanowień art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 4) Czy wyżej wymienione postanowienia należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym wykluczającym zwolnienie z opodatkowania podatkiem u źródła dywidend wypłacanych przez spółkę państwa członkowskiego spółce z siedzibą w innym państwie członkowskim, jeśli dywidendy te stanowią zysk osoby prawnej kontrolowanej bezpośrednio lub pośrednio przez jednego lub kilku rezydentów państw niebędących członkami Unii Europejskiej, chyba że zainteresowana osoba prawna wykaże, iż korzystanie ze zwolnienia nie jest głównym lub jednym z głównych celów wspomnianego łańcucha udziałów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 11 stycznia 2016 r. – Spółka Euro Park Service, wstępująca w prawa i obowiązki spółki
Cairnbulg Nanteuil/Ministre des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-14/16)

(2016/C 106/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Spółka Euro Park Service, wstępująca w prawa i obowiązki spółki Cairnbulg Nanteuil

Strona pozwana: Ministre des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku gdy krajowy ustawodawca państwa członkowskiego korzysta w prawie krajowym z uprawnienia przewidzianego w art. 11 ust. 1 dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r., ze zmianami, w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich⁽¹⁾, czy w świetle prawa pierwotnego Unii Europejskiej można dokonać kontroli aktów podjętych w celu wykonania tego uprawnienia?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze – czy postanowienia art. 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, aby w celu przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu płacenia podatków ustawodawca krajowy uzależnił korzystanie ze wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie do połączeń i podobnych operacji od procedury uprzedniego zatwierdzenia jedynie w stosunku do wkładów wniesionych do zagranicznych osób prawnych, z wyłączeniem wkładów wniesionych do osób prawnych prawa krajowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 28 października 2015 r. w sprawie T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/ Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 stycznia 2016 r. przez Al-Bashira Mohammeda Al-Faqiha, Ghunię Abdrabbaha, Tahera Nasufa, Sanabel Relief Agency Ltd

(Sprawa C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (przedstawiciele: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszące odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 28 października 2015 r.;
- zastąpienie zaskarżonego wyroku wyrokiem Trybunału i stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów;
- nakazanie Komisji, Radzie i Zjednoczonemu Królestwu pokrycie kosztów poniesionych w postępowaniu przed Sądem i przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu podniesiono cztery zarzuty.

W zarzucie pierwszym zakwestionowano stwierdzenie Sądu, że zastrzeżenia względem merytorycznej decyzji o umieszczeniu w wykazie nazwisk trzech pierwszych skarżących nie zostały odpowiednio podniesione przed Sądem. Sąd nie określił prawidłowo żądania czwartego jako podważenia przeprowadzonej przez Komisję oceny okoliczności faktycznych. Sąd nie uwzględnił uwag skarżących, które powinny być zostać wzięte pod uwagę, ponieważ a) Sąd zwrócił się o ich przedłożenie, b) zostały one przedłożone zanim strona pozwana przedstawiła odpowiedź na skargę oraz c) skarżący wielokrotnie wskazywali, że chcą podważyć ocenę okoliczności faktycznych. Podejście Sądu było niespójne z wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie T-527/09 Ayadi/Komisja.